

[Agerschou]

Det kunne vi udmærket have gjort, for vi har det liggende i skuffen, men vi har forsøgt at være så fremkommelige som overhovedet muligt. Vi har været åbne i et forsøg på at komme videre med en løsning og inddrage Folketinget i det.

Jeg er ikke sikker på, at Det Radikale Venstre overhovedet har læst den dagsorden, vi nu har foreslået. Der står i den:

»Idet Folketinget pålægger regeringen i samarbejde med kommunerne . . .« – det var en af de bebrejdelser, vi fik, at man skal passe på det kommunale selvstyre – »at udarbejde en handlingsplan . . .« – og som fru Jytte Andersen sagde, koster det ikke noget at udarbejde en handlingsplan – » . . . som forelægges Folketinget senest den 1. maj 1988.«

Det er en meget beskeden dagsorden, et meget beskedent forslag, i et forsøg på at komme videre.

Jeg kan ikke forstå, at Det Radikale Venstre kan have noget imod, at man udarbejder en handlingsplan for at få et overblik over de muligheder, der er for at få løst problemerne. Indholdet i handlingsplanen ville man så i givet fald skulle tage stilling til i maj 1988. Det kan da ikke være Det Radikale Venstres mening, at man slet ikke må få undersøgt, hvilke muligheder der er for at få løst et massivt problem.

(Kort bemærkning).

Britta Schall Holberg (V):

Til fru Kirsten Lee vil jeg nøjes med at sige, at jeg går ud fra, at når resultatet af fru Kirsten Lees udvalgsarbejde om børns vilkår foreligger – og jeg har læst i avisen, at det kommer snart – får vi lejlighed til at debattere det, og at det vil give anledning til, at vi får lejlighed til at drøfte, hvilke muligheder for fleksibilitet vi herinde kan blive enige om i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Jeg stillede såmænd fru Britta Schall Holberg et utrolig enkelt spørgsmål, nemlig: Hvor mange kroner og øre vil det koste?

Og så vil jeg gerne sige til hr. Agerschou, at man kan da godt foretage en analyse af problemet, det synes vi er fint. Men hvis der skal komme noget ud af det, hvis vi skal have nogle flere institutionspladser til børnene, skal der penge

til. Det koster noget, men vi har ikke set noget som helst forslag om, hvor de penge skal komme fra. Og disse forslagsstillere her plejer ikke just at være dem, der er mest optaget af økonomi.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Her kan man jo nemt få ørerne i maskinen, kan jeg se. Men i hvert fald drejer forespørgslen sig om, hvad ministeren har tænkt sig at gøre for at overholde indholdet i bistandslovens § 69, sådan at ventelisterne kommer væk.

Det har vi fået et lille bud på ved, at ministeren svarede, at man har gjort kommunerne opmærksom på, at der er et stigende antal børn fra 0 til 2 år, som har problemer med pasning. Nu skal man altså passe på med at sige pasning, kan jeg se. Jeg synes, vi skal gå ind i hele den debat om børns forhold, når betænkningen ligger her på bordet, afleveret af udvalget.

Når jeg siger sådan, er det ikke af mangel på viden om, hvordan det ser ud ude omkring, heller ikke af mangel på forståelse for problemet, men alene af respekt for folkestyret. Jeg mener, det i øjeblikket er en kommunal opgave. Så kan man beklage det eller sige, det er vel nok godt, at der står, som der gør i bistandsloven, men rent faktisk står der jo, at kommunen selv skønner, hvad antallet af pladser skal være. Sådan er det nu, og sådan synes jeg det skal være indtil maj måned, hvor vi får et bredere spekter at tage stilling på baggrund af. Derfor kan vi ikke stemme for den dagsorden, der foreligger.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Det er igen til Det Radikale Venstre. Jeg må indrømme, at jeg blev lidt lammet af fru Kirsten Lees sidste bemærkning, så jeg markerede for sent til formanden.

Jeg synes, at Det Radikale Venstre i den her sag bevæger sig på utrolig tynd is. Der er ikke den ting, vi ikke skal bebrejdes. Først bliver vi bebrejdet, at vi stiller en forespørgsel i stedet for at fremsætte et lovforslag. Det var et forsøg på at inddrage Det Radikale Venstre i debatten. Så fremsætter vi en dagsorden, der er blød som smør, blød næsten til det ulidelige, og som jeg har haft besvær med at få igennem i min gruppe, i et forsøg på at komme Det Radikale Venstre i møde, at gøre noget for sagen, at komme et skridt videre med at løse problemet. Så skal vi også bebrejdes det.